

Turinys

Iš redakcijos pašto

- Tėvystė – tai susitaikymo
su savimi menas 2

Kronika

- Kun. Artūras KAZLAUSKAS*
Klusnus autoritetas 3
- Evangelija mažiesiems 4
- Bažnyčios pulsas 6
- Kun. Mindaugas MARTINAITIS*
Kai gerieji tyli... 8
- Ramunė BUTKEVIČIŪTĖ*
Smurto nebuvo? 9

Didelės ir mažos kryžkelės

- Pal. Jurgio Matulaičio gyvenimas
paveikslėliuose: kunigas visiems 10
- Ses. Viktorija PLEČKAITYTĖ MVS*
Noriu būti tėvu ir ganytoju 11
- Antanas SAULAITIS SJ*
Kiekvieno brolis: Dom Luciano 12
- Kun. Danielius DIKEVIČIUS*
Vyskupas pagal apaštalą Paulių 14
- Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC*
Tarnauti tarnaujančiam 15
- Vytautė MACIUKAITĖ*
Gydantis ir laisvinantis klusnumas 16
- Zita VASILIAUSKAITĖ*
Kaip išugdyti lyderį? 18
- Dalia LUKĖNIENĖ*
Berniukai ugdomi moteriškai? 20
- Gintautas VAITOŠKA*
„Sukultūrinti“ berniukai 21
- Antanas GAILIUS*
Autoritetų bėdos 23
- Senelis yra autoritetas ne tik man,
bet ir bitėms! 24

Veidu į vaiką

- Paul LEMOINE*
Laisvė ir/ar autoritetas? 25

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

- Christopheris WESTAS*
Paklusnumas iš meilės 28

Jaunimo iššūkis

- Vaida SPANGELEVIČIŪTĖ*
Muzika griaua ar teikia gyvybę 30

Akiračiai

- Thomas Alva Edisonas 32

Mandagumas mūsų kasdieninis

- Viršesni ir „viršesni“ 34

Sveikata

- Antroji vyrų bėda 35

Gyvenimas kaip senas vynas

- Vanda IBIANSKA*
Ak, tie sėniai! 36

Mieli „Artumos“ bičiuliai,

be didelių įžangų išduosiu Jums, kad palaimintojo Jurgio Matulaičio vyskupystės įkvėpti, šio numerio tema parinkome *autoritetą* ir *klusnumą* – šeimoje, Bažnyčioje, visuomenėje: ar autoriteto raiška tapati galios demonstravimui? Ar klusnumas autoritetui – tai savęs paniekimas? Ar apskritai šiandiena demokratiškoj šaly, kur visi lygūs ir laisvi ir viens už kitą lygesni ir laisvesni, dar galima kalbėti apie tai?.. O Jūs įsivaizduojate, kaip lengva mūsų dailininkei surasti tokią temą atspindintį viršelį?! Taigi, norėdamas palengvinti jai gyvenimą, sakau, gal tą biblinio siužeto iliustraciją, kai Abraomas aukoja Dievui Izaoką, imam? Juk tai – kone tobulo klusnumo aukščiausiam Autoritetui pavyzdys! Taip, ir Abraomas gi šiuomi tapo tėvu trims didžiausiosioms religijoms pasaulyje, be kurių neišsivaizduojama mūsų civilizacija. Bet, sako Silvija, įsivaizduok tu „Artumos“ skaitytojų „pasigėrėjimą“, kai ant viršelio jie išvysta Rembrandto įspūdingąjį energingą senį Abraomą, ant laužo pasidėjusį savo Izaoką, o Dievo siųstas angelas vos suspėja sulaikyti tėvo ranką su peiliu virš plačiai atlenkto sūnaus kaklo! Na taip, pripažįstu, vaizdelis šeimyniniam žurnalui šiaip sau...

Ir staiga – išaušo košmariškas, bet realus rytas, kai batalionas kaukėtų „angelų“ apsupo vieną namą pakaunėje ir visiškai *nesmurtiniu* ir net *neprievartiniu* būdu *išlaisvino* vieną klykiančią mergaitę... Nebežinojau, nei ką galvot, nei ką daryt. Tik supratau, kad „Artuma“ apie tai tylėti daugiau negali, nes visus tuos dvidešimt ir dar dvejus metus šventai tikėjau, kad sveikas protas čia, tėvynėj mano, nugalės. Tačiau siaubingai susvyravo tas neabraomiškas tikėjimas ir nutariau nebestovėti po medžiu! O vis tiktai, ką daryti?..

Vos po kelių dienų, ramiai sau, lyg viską ten Vatikane žinodamas, Benediktas XVI viešai tarė: *Šiandien nemėgstama vartoti žodžių „kovojanti Bažnyčia“.* Tačiau šie žodžiai yra labai teisingi ir verčiantys rimtai susimąstyti. *Matome, kad blogis nori užvaldyt pasaulį ir kad kovot su blogiu būtina. Matome, kad blogis veikia įvairiais būdais – ir smurtu bei prievarta, ir prisidengęs gėrio kauke griaua visuomenės moralinius pamatus.* Ir dar pridūrė popiežius, primindamas savo mylimo šventojo Augustino mintį: *Visa istorija – tai dviejų meilių kova: meilės sau pačiam, atsižadant Dievo, ir meilės Dievui, išsižadant savęs, net iki kankinystės.* Ot, taip!

Galiausiai Silvija viršeliui pasiūlė štai šią Švenčiausiąją Trejybę. Ir aš besąlygiškai sutikau, nes ne tik Ją švęsdami pradėsime birželį bei sveikinsime žemiškus tėvus – į ką daugiau beatsiremsime, jei ne į tą Vienintelę ir Triasmenę Meilės realybę, apsuptą tikrųjų angelų, serafų ir cherubų! Ir čia, o siaube, vėl prisiminiau: tas Tėvas juk aukoja savo Sūnų, o šis klusniai sutinka mirt ant Kryžiaus, ir dabar joks angelas nebesustabdo šios aukos... Tik šįkart visa – dėl manęs, išgelbėti man,

Chmieliauskui Dariui, ir Jums visiems, t. y. kiekvienam!

P. S. O žinote, kokiais žodžiais užbaigė Šventasis Tėvas savo kalbą? Štai jie: *Eime pirmyn, nes pats Viešpats sako mums: „drąsos, aš nugalėjau pasaulį“.* Priklausome Viešpaties komandai – tai, kuri nugalės.

Viršelyje – Švenčiausioji Trejybė apsupta angelų.
Miniatiūra iš skaitinių knygos. Konstantinopolis, XII a. antra pusė

